

IV.

B e t æ n k n i n g

over

de af den 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) indbragte Forslag til Forandringer i Landsthingets Forretningsorden.

(Afgiven den 31te October 1861).

Idet Undertegnede herved afgive Betænkning over de til Forandringer i Landsthingets Forretningsorden sigtende Forslag, der ere indbragte af den 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), skulle vi forudsikke den Bemærkning, at da de omhandlede Forslag ikke ere ledsagede af Motiver, have vi i den omhyggelige Undersøgelse, for hvilken vi have gjort dem til Gjenstand, ene kunnet betragte dem fra et almindeligt Synspunkt og skulle saaledes med Hensyn til de enkelte Forslag bemærke Følgende:

Det første Forslag gaaer ud paa, at Thingets Embedsmænd skulle være underkastede Udvalg hver fjerde Uge. Det vil erindres, at dette var den tidligere Forordning, som først i den 7de Samling blev forandret til den nu gjældende Regel. De Grunde, som af det daværende Udvalg for Forretningsordenen (sft. 7de Samling, A nhang B Sp. 161—162) bleve anførte for denne Forandring, der vedtoges af Landstinget i 7de Samlings 32te Møde med 30 Stemmer mod 7, forekomme os saa fyldestgjørende, at vi skulle indskrænke os til at henvisse dertil, idet vi foreslaae Landstinget at lade det have sit Forblivende ved den dengangtagne Bestemmelse.

Det andet Forslag har til Diemed at erklære alle Landsthingets Medlemmer for „valgberettigede og valgbare“ til Udvalgene. Hvad nu først Valgretten angaaer, da formene vi, at

den ligefrem er en Selvfølge, og vide heller ikke, at den nogensinde er bleven omtvistet. Vi maae derfor ansee det for aldeles overskødigt at optage nogen særlig Regel derom. Med Valgbarheden forholder det sig derimod noget anderledes. Saavidt os bekjendt, er det en i alle constitutionelle Lande gjennemgaaende Praxis, at man til Udvalgene hverken vælger Thingets Formand eller nogen af Kronens Raadgivere. Medens man iøvrigt altid søger consequent at gennemføre det Princip, „at Formanden, for med ubildet Upartisthed at kunne beherske Forhandlingernes hele formelle Side, skal holdes udenfor sammes Realitet“, vilde man ved at sætte ham ind i et Udvalg netop modarbejde denne Hensigt. Eiheller synes det hensigtsmæssigt, at den, der er sat til at lede alle Udvalgsvalgene, selv skulde kunne vælges til et Udvalg. Hvad endelig Ministrene angaaer, vil det formeentlig være indlysende, at en fuldkommen fri Virksomhed som Medlem af et Udvalg i Regelen vil være uforenelig med deres grundlovmæssige Stilling til Kronen, og at de i et Udvalg vilde lide under en Dobbeltthed, der vilde være ligesaa mislig for dem selv som for Thinget. Vi skulle derfor fraraade Thinget at gaae ind paa det her omhandlede Forslag. Iøvrigt ansee vi dette Spørgsmaal i og for sig for at være uden nogen som helst praktisk Betydning; thi ligesaa lidt som det hidtil nogensteds har været Brug at vælge en Minister til Medlem af et Udvalg, ligesaa lidt troe vi, at det